

هارمونی روی پیانو

موشی رحمت‌الدین هانت

ترجمہ: محمد حسین حسین

سرشناسه : هانت، رجینالد، ۱۸۹۱-۱۹۸۲ م.

Reginald Hunt.

عنوان و نام پدید آور : هارمونی روی پیانو / رجینالد هانت، مترجم : محمد حسین حمیدی

مشخصات نشر : تهران : دانشگاه هنر، ۱۳۸۹.

مشخصات ظاهری : ۹۲ ص.

شابک : ۹۷۸-۹۶۴-۶۲۱۸-۸۹-۵

وضعیت فهرست نویسی : فیبا

یادداشت : عنوان اصلی : Harmony at the Keyboard. ۱۹۷۰.

موضوع : هارمونی

شناسه افزوده : حمیدی، محمد حسین، ۱۳۵۱-، مترجم

شابک افزوده : دانشگاه هنر

بندی کنگر : ۱۳۸۹ ۲۳۵۲/۵۰ MT

رده بندی دیسی : ۷۸۱/۲۵

سرنویس : ۲۲۲۷۸

نام کتاب : هارمونی روی پیانو

مترجم : رجینالد هانت

مترجم : محمد حسین حمیدی

ویراستار، صفحه آرا، طراحی جلد : فتنه نادری

ناشر : دانشگاه هنر

نوبت چاپ : اول / ۹۱

شمارگان : ۲۰۰۰

لیتوگرافی : ۱۲۸

چاپ و صحافی : مائده

شابک : ۹۷۸-۹۶۴-۶۲۱۸-۸۹-۵

قیمت : ۶۰۰۰ تومان

email : artunipub@art.ac.ir

کلیه حقوق برای دانشگاه هنر محفوظ است.

نشانی: تهران، خیابان حافظ، خیابان سرهنگ سخایی، بین تقاطع

سی تیر و فردوسی، شماره ۵۸، دانشگاه هنر، تلفن: ۶۶۷۲۵۶۸۲

شورای تخصصی انتشارات

دکتر کامران افشار مهاجر، دکتر ناصر برگ پور، دکتر احمد تند، دکتر محمدرضا حسینی، دکتر شهاب الدین عادل، دکتر محمدرضا آزاده فر

کمیته انتشارات

محمد حسن اثباتی (مدیر انتشارات)، فرهاد معماری (مدیر اجرایی)، محمد علی شافعی (مدیر تولید)، فریبا حیدری (امور اداری)

هنر ودیعه ای الهی است که خداوند در جان هنرمند قرارداده و اوست که خود، اولین و آخرین هنرمند است. همواره آفرین گفت به خود که خلق کرد انسان را و به دستش قلم داد.

طبیعتاً عریف هنر از زبان آدمی بسیار نارسا تر است از آفرینش آن، ولی همین نارسا هم تاکنون ناگفته و نیم گفته مانده است. از این رو لازم بوده و هست که در این راستا هر چند ساده و مقدماتی، سخن گفت و شروع کرد به نظر می رسد که بهتر است سخن گفتن در باب هنر از زبان هنرمند و هنرپرور باشد که آنچه وارد در تفکرش با این امانت الهی به دست آورده است و تمام آنچه را که یافته دوباره به پای همین درخت نور ریخته است. تنها جایگاه هنرمندان متعهد و صاحب نظر دانشگاهی در این خصوص بسیار ویژه است و آن که هم ارزش آکادمیک در حیطه آموزش و پژوهش هنر بر کسی پوشیده نیست. در همین راستا دانشگاه را به عنوان یکی از مهمترین مراکز تجمع استادان و صاحب نظران هنر در ایران و منطقه، وظیفه دارد تا با بهره گیری از سرمایه های درونی و استقبال از نظرها و تحقیقات دیگر دست اندرکاران هنر، چراغ راهی باشد در جهت اعتلای هنر و هنرمند. تبیین آنچه بوده ایم و چیزی که هستیم و معرفی آن به جهان و تعیین آنچه باید باشیم.

به علت گستردگی حوزه های متأثر از هنر و به دلیل تغییر گذار در آن، نمی توان فرمول خاصی برای مواجهه با مقوله ها و پژوهش های هنری تعریف کرد اما حرکت در جهت نیل به چهارچوب های مشخص و واضح برای هنر می تواند اولین قدم باشد. ما در این راه قدم برمی داریم و دست دوستی و همراهی شما را می فشاریم.

۱	پیش‌گفتار
۷	فصل اول
	آکوردهای مازور و مینور - باسِ شیفره و اعدادِ رومی - توالیِ آکوردهای اصلی
۱۵	فصل دوم
	آکوردِ VI - کانس‌های تئالیه‌های مازور
۲۱	فصل سوم
	تئالیه‌های مازور (ادامه): آکوردهای II و III - سه صداییِ کاسته مبتنی بر VII سکانس‌ها - نُت‌های متحد
۳۱	فصل چهارم
	تئالیه‌های مازور (ادامه) آکوردهای معکوس - او و سه صداییِ مبتنی بر محسوس
۴۳	فصل پنجم
	معکوس‌های دوم در تئالیه‌های مازور
۶۱	فصل ششم
	نُت‌های غیر هارمونیک و بدون تأکید در تئالیه‌های مازور
۶۷	فصل هفتم
	هارمونی در تئالیه‌های مینور
۸۱	فصل هشتم
	آکورد هفتمِ دُمینانت در وضعیتِ پایگی
۸۹	فصل نهم
	معکوس‌های آکوردِ هفتمِ دُمینانت

فصل دهم ۹۷

مدولاسیون مقدماتی به تُنالته‌های وابسته نزدیک

فصل یازدهم ۱۰۵

تمرین‌های عمومی

فصل دوازدهم ۱۱۵

تعلیق‌ها

فصل پانزدهم ۱۲۵

تُن‌های غیر هارمونی که مؤکده تعلیق‌هایی که روی یک آکورد حل نمی‌شوند - آکوردهای هفتم فرعی

فصل چهاردهم ۱۳۵

ناملایم‌های دیگر روی دُمیانت، و آکورد هفتم کاسته در هارمونی چهاربخشی

فصل پانزدهم ۱۴۱

سه صدایی‌ها و هفتم‌های کُرْماتیک - آکورد ششم افزوده

فصل شانزدهم ۱۴۹

تمرین‌های عمومی شامل تست‌های ارائه شده در آزمون‌های استاندارد دوازدهم

سخن مترجم

در استفاده بهینه از این کتاب توجه به نکات زیر ضروری است:

✓ پیش از هر چیز کاربر این کتاب باید بداند که هرچه توانایی و تسلط او در نواختن پیانو (یا هر ساز کلاویه دار دیگری) بیشتر باشد، این کتاب برایش مفیدتر خواهد بود. با وجود اینکه تمرین های کتاب از سطح نسبتاً ساده ای شروع شده اند، ولی نهایتاً تمرین ها به تدریج دشوارتر شده و ضرورت تسلط به نوازندگی آشکار خواهد شد.

✓ این کتاب برای آموزش طراحی نشده و برای کسی سودمند خواهد بود که هارمونی را با تمرین های بسیاری به یاد آورده باشد، کاملاً فراگرفته و اکنون می خواهد در مورد آن مهارت عملی و شنیداری بیشتری را تجربه کند. به همین سبب توضیحات آموزشی مربوط به آکوردها و روش کاربرد آنها حذف شده و نویسنده تنها در اندازه طرح تمرین عملی آنها روی پیانو بوده است. بسیاری از استادان هارمونی شروع چنین تجربه ای در مرحله ای از تدریس، از دانشجویان خود خواسته و فقط به آموزش قواعد و قوانین، و کنترل تمرین های روی کاغذ اکتفا نمی کنند. برای دانشجویانی که این مرحله مقدماتی را نیز تجربه نکرده باشند، مسیر دشوارتر خواهد شد.

✓ نویسنده در نمایش آکوردها در وضعیت های گوناگون معکوس، از دو روش رایج استفاده کرده است؛ یکی با استفاده از نمایش ساختار فاصله ای آکورد و کنک ارقام (شیفر)، و دیگر با روش قراردادی نمایش نوع معکوس آکورد با انتساب حروف الفبا به آنها. در روش دوم رسم بر این است که برای نمایش وضعیت های معکوس اول، دوم و سوم، در کنار فونکسیون مربوط به هر آکورد به ترتیب از حروف b و c و d استفاده می شود. آکورد در وضعیت پایکی نماد حرف داشته و تنها به نوشتن یک رقم رومی اکتفا خواهد شد. بنابراین به عنوان مثال معکوس دوم آکورد به صیغی درجه چهارم را می توان با یکی از این دو روش چنین نشان داد:

IV₄⁶ یا IVc

☑ هرگاه توالی آکوردها با ارقام رومی در یک متن فارسی و یا در جای دیگری وجود داشته باشند، ترتیب اجرای آنها از جهت نوشتاری متن فارسی تبعیت نکرده و از چپ به راست اجرا خواهند شد. اما اگر در یک متن فارسی نام درجات گام نیز به فارسی نوشته شده باشند، جهت توالی آنها مطابق با جهت نوشتار متن فارسی خواهد بود. مثلاً در عبارت «شروع‌های با توالی دُمینانت - تُنیک در ملودی...» منظور حرکت از آکُردِ مبتنی بر دُمینانت به آکُردِ مبتنی بر تُنیک در خطِ ملودی است؛ در تالیکی که اگر همین توالی با ارقام رومی نوشته شود، به شکل V-I نمایش داده خواهد شد.

☑ در نمایش تُنالیته‌های گوناگون از روشِ نام‌گذاریِ حروفی استفاده شده است؛ بدین ترتیب که برای نمایشِ تُنالیته با مُدِ مینور از حرفِ کوچک و برای مُدِ ماژور از حرفِ بزرگ استفاده شده است. به عنوان نمونه تُنالیته «لا بُل» با مُدِ ماژور به صورت: A♯ و همین تُنالیته با مُدِ مینور به صورت: a♭ نشان داده خواهد شد.

☑ در نام‌گذاری نُت‌ها نیز از نظامِ حروفی استفاده شده و مثلاً به جای «دو» و «می بُمل» و «رِدیْز» این نُت‌ها به ترتیب به شکل «C» و «F» و «D» نوشته شده‌اند.

☑ در تعدادی از تمرین‌ها نویسنده نامِ دیگری را مانند سُپرانو) به صورتِ پیشنهادی و با اندازه کوچک‌تری نوشته است. اینکه این نُت‌ها در متنِ منسوب به صدای واقعی و یا در اکتاو دیگری باید اجرا شوند نکته‌ای است که در هر کدام از این گونه تمرین‌ها در موردشان توضیح داده شده و باید به آنها توجه شود.

☑ در این کتاب اصطلاح «آکوردهای اصلی» معادل با آکوردهای درجاتِ مهم یک تُنالیته یعنی درجات I و IV و V به کار رفته است. این درجات در بعضی از کتاب‌ها به نام «درجاتِ تُنال» نیز معرفی شده‌اند. در مجموع برخی از نام‌گذاری‌های فنی نگارنده در این کتاب، ممکن است که با واژگان رایج امروز در هارمونی قدری متفاوت باشد، که با توجه به زیرنویس‌ها و نگارش واژگان موردنظر در زبان اصلی این ابهام برطرف خواهد شد. من در این متن، برابری را بر ریده‌ام که در فرهنگِ موسیقی ایران تداولِ بیشتری داشته است. نگارشِ برخی از واژگانِ فنی در فارسی نیز تابع تداولِ نگارشی آنها در کتاب‌های دهه‌های اخیر بوده و با توجه به آشنایی چشم خواننده به آنها

صورتِ جدیدِ نگارشی برای آنها در نظر گرفته نشده است؛ تنها در مورد تعدادی از واژگان این رسم رعایت نشده و نگارشی از واژه برگزیده شده که نزدیکی بیشتری با تلفظش در زبان اصلی داشته است.

☑ برای استفادهٔ بهینه از فضای کاغذ و امکان ثبتِ نکاتِ آموزشیِ احتمالی، در انتهای تعدادی از صفحات و نیز اول و آخر فصل‌ها خطوط حامل گنجانده شده‌اند.

☑ در مورد برخی از روش‌های تمرین در فصل‌های ابتدای کتاب با نمونه‌های ارائه شده توضیحاتی داده شده است که ممکن است در فصل‌های بعدی این توضیحات حذف شده باشند. بنابراین آگاهی از روش انجام تمرین‌ها در فصل‌های ابتدای کتاب برای تمرین‌های فصل‌های بعدی لازم خواهد بود.

به منظور فراهم آوردن کیفیت بهتر در چاپ و خوانا تر شدن تمرین‌ها، تمامی نُت‌های کتاب بازنویسی شده‌اند. برخودارم می‌دانم که از کمک‌ها و زحمات سودمندِ آقایان: «علی رستگار» و «هادی رجبی» که در این زمینه یاری و مساعدت به من کمک کرده‌اند سپاسگزاری کنم. بی شک بدون یاری این عزیزان چاپ کتاب دیرتر صورت می‌گرفت.

محمد حسین حمیدی

پایه ماه ۱۳۸۹

پیش‌گفتار

هارمونی نوشتنی، به‌طور نسبی روندی است کند، شامل؛ تفکر دقیق، آزمون و خطا و استفاده از مداد و پاک‌کن، که آزمودن روی پیانو جهت بررسی آن‌چه ایجاد شده را به دنبال دارد؛ درحالی‌که هارمونیزه با روی پیانو، زمانی است تقریباً آنی و بی‌درنگ و مستلزم تصمیم‌گیری سریع و حضورذهن. بنابراین جای شک نیست که داوطلبان آزمون، هارمونیزه با پیانو را دشوارتر و خسته‌کننده‌تر از هارمونی نوشتنی ببینند. تنها ترینِ مداد روی پیانو دانشجو را قادر خواهد کرد که به‌طور رضایت‌بخشی از عهده‌ای این آزمون‌های دیالکتیک برآید. این روش کلی در این باره باید شامل تمریناتی با رده‌بندی مناسب باشد. تمرین نوشتنی هارمونی باید یادگرت به هارمونیزه دیداری با پیانو را تقدم بخشد. به‌عنوان یک راهنمایی تقریبی، در یک کتاب هارمونی عالی، هارمونیزه با پیانو باید ۳ یا ۴ فصل بعدتر قرار گیرد.

توضیح اصطلاحات هارمونی مانند آکوردها، باس شیفره^۱، توالی آکوردها، حل‌ها^۲، مدولاسیون‌ها^۳، که تقریباً تمام تمرین‌های کتاب را دربرمی‌گیرد؛ حذف شده‌اند، مگر چند توضیح لازم، برای روشن کردن نکاتی ویژه.

تمرین‌ها در هر مرحله به‌ترتیب دشواری ارائه شده‌اند:

۱. تکمیل بخش‌های درونی در رابطه با دو بخش بیرونی ارائه شده. ابتدا به کمک باس شیفره، و سپس بدون آن.
۲. هارمونیزه باس‌های شیفره.
۳. هارمونیزه باس‌های بدون شیفره^۴.
۴. هارمونیزه ملودی‌ها؛ ابتدا به کمک اشاره به آکوردهای خاص، و سپس بدون آن.

1 - Chords

2 - Figured Bass

3 - Chord Progressions

4 - Resolutions

5 - Modulations

6 - Unfigured Bass

تمرین‌ها از دو نوع عمده تشکیل شده‌اند:

۱. سَبَکِ سَتی گُرال: هارمونی چهاربخشی؛ درحالی که دست راست دو بخش بالایی و دست چپ دو بخش پایینی را عهده‌دار خواهد بود، مگر در مواردی استثنایی و غیرمعمول، که یک دست را به کمک دست دیگر وادار می‌کند، و یا در جاهایی که استفاده از پدال‌های آرگ^۱ نشان داده شده است.

۲. سَبَکِ پیانو یا اِچِی^۲ نُت با یک دست (دست راست) و یک نُت (باس) با دست دیگر (دست چپ). هرچند که ممکن است این روش مشکل‌تر باشد، ولی از آزادی عمل بیشتری برخوردار است. در این سَبَکِ پیانو، بخش‌ها مجاز بوده و نوازنده در تغییر تعداد بخش‌ها آزاد است. تعیین سرعت در تمرین‌ها با سرعت مله^۳ شده و نوازنده باید سرعتی مناسب و یکنواخت را (نه تند و البته بدون مکث و توقّف) انتخاب نمود. زمان دقیق را حفظ کند. سرعت‌های مترنم اغلب در آزمون‌های دیپلم هارمونیزه با پیانو؛ به آن ترتیب که در آزمون مدرک F.R.C.O.^۴ یافت می‌شوند، ارائه نمی‌گردند. به هیچ عنوان نباید روان بودن، برای اجتناب از خطای کوچکی مثل پنجم‌های متوالی^۵ (موازی) بین بخش‌های بالایی قربانی شود؛ هرچند باید مواظب بود که یک بخش بالاتر با بخش باس دوبل (تکرار) نشود، و یا نُت محسوس^۶ را نباید دوبل کرد.

تعدادی از آزمون‌های هارمونیزه بی نقص و کامل بوده و معمولاً به افراد نوازندگان آزمون افراد معقولی هستند. مدولاسیون به تُنالیته‌های دور و حرکت‌های کُرُماتیک^۷ بیش از حد مورد نظر نیستند. در هارمونیزه ملودی، همه چیز به وجود یک خط باس خوب بستگی دارد. بدیهی است که باطینان از ماژور^۸ و یا مینور^۹ بودن ملودی از اهمیت بالایی برخوردار است و در این راستا، نگاهی سریع به علائم ترکیبی

1 - Organ Pedals

2 - Overlapping

3- Fellowship of the Royal College of Organists

4- Consecutive Fifths

5- Leading Note

6- Major

7- Minor

ابتدای کلید^۱ و سپس به «پایان» ملودی (و نه فقط ابتدای آن)، مفید خواهد بود؛ علاوه بر آن باید به این نکته توجه داشت که ملودی‌های مینور، گرایش بیشتری به علائم عرّضی^۲ دارند. مبحث شناخته شده با عنوان عمومی هارمونی روی پیانو^۳ و یا هارمونی عملی^۴ شامل مباحث انتقال^۵ و بداهه‌نوازی^۶ نیز می‌شود. این مباحث این‌جا مطرح نشده و به‌جای آن نویسنده دو کتاب جداگانه به آن‌ها اختصاص داده است: انتقال برای دانشجویان موسیقی^۷ و بداهه‌نوازی برای دانشجویان موسیقی.

-
- 1 - Key Signature
 - 2 - Accidentals
 - 3 - Keyboard Harmony
 - 4 - Practical Harmony
 - 5 - Transposition
 - 6 - Extemporization
 - 7 - Transposition for Music Students